

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isang Daan at Tatlumpu't Isa

Paglalantad ng Propetikong Habi: Pag-uugnay-ugnay mula sa Apocalipsis hanggang sa mga Kasalukuyang Realidad

Jeff Pippenger
2024-03-12

Sa mga naunang artikulo, tinukoy natin na kinilala ng mga Millerita na sa kanila natutupad ang talinhaga ng sampung dalaga, pati ang Habakuk kabanata 2 at ang Ezekiel kabanata 12, mga talata 21 hanggang 28. Ipinahayag ng mga talata sa Ezekiel na kapag ang tatlong siping propetiko na ito ay lubos na natupad sa mga huling araw, ang "bisa ng bawat pangitain" ay matutupad. Tinalakay rin ni Kapatid na White ang pangyayaring ito.

Nagtatagpo at nagwawakas sa Aklat ng Pahayag ang lahat ng mga aklat ng Bibliya. Narito ang katugma ng aklat ni Daniel. Ang isa ay propesiya; ang isa nama'y pahayag. Ang aklat na tinatakan ay hindi ang Aklat ng Pahayag, kundi yaong bahagi ng propesiya ni Daniel na tumutukoy sa mga huling araw. Iniutos ng anghel, "Nguni't ikaw, O Daniel, itago mo ang mga salita, at tatakan mo ang aklat, hanggang sa panahon ng kawakasan." Daniel 12:4. Gawa ng mga Apostol, 585.

Ang talinhaga ng sampung dalaga ay inuulit hanggang sa mismong titik sa panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na nagsimula noong Setyembre 11, 2001 at magwawakas kapag ipinid ang pinto sa mga hangal na dalaga sa nalalapit na batas ng Linggo. Sa panahong iyon ng kasaysayan, ang bisa ng bawat pangitain na kinakatawan sa "nagtatagpo at nagwawakas ang lahat ng mga aklat ng Bibliya."

Nagbuo tayo sa nakaraang artikulo ng isang balangkas ng pag-unawa upang ilahad ang panlabas na linya ng kasaysayan na kinakatawan sa talatang apatnapu ng Daniel labing-isa; ang talatang iyon ay kumakatawan sa pulitikal na kasaysayan ng sungay na Republikano ng hayop na mula sa lupa. Ang kasaysayang iyon ay tumatakbo nang kahanay sa relihiyosong kasaysayan ng tunay na Protestanteng sungay ng hayop na mula sa lupa. Natukoy natin ang ilang propetikong linya na tumatalakay sa sungay na Republikano ng hayop na mula sa lupa, at inilalapat natin ang mga linyang iyon sa propetikong kasaysayan na nagsimula sa panahon ng wakas noong 1989.

Ang panahong propetiko ng hayop na mula sa lupa na nagsimula noong 1776, at nagtapos sa panahon ng wakas noong 1798, ay ang linyang aming layuning gamitin sa pagtatangkang pag-isahin ang lahat ng mga linyang sa kasalukuyan ay nagkakaroon ng bisa. Ang panahong 1776 hanggang 1798 ay nagtataglay ng tanda ng Alfa at Omega, sapagkat ito'y nagsisimula at nagtatapos sa isang aksyong lehislatibo, na siyang pagsasalita ng isang bansa.

"Ang pagpapahayag ng bansa ay ang pagkilos ng mga awtoridad nitong lehislatibo at hudisyal." Ang Dakilang Tunggalian, 443.

Isang pangunahing katangian ng halimaw mula sa lupa ang pagsasalita nito. Ang Saligang Batas ng Estados Unidos ay isang banal na dokumento na nagbukas ng mga pintuan para sa kalayaang panrelihiyon at pampolitika, at sa gayong paraan ay nilunok ang “baha” ng pag-uusig na ipinagpatuloy sa loob ng maraming dantaon ng mga hari ng Europa at ng Simbahang Katolika.

At nagbuga ang ahas mula sa kanyang bibig ng tubig na parang baha laban sa babae, upang tangayin siya ng baha. At tinulungan ng lupa ang babae, at ibinuka ng lupa ang kanyang bibig, at nilamon ang bahang ibinuga ng dragon mula sa kanyang bibig. Apocalipsis 12:15, 16.

Sa katapusan ng paghahari ng halimaw mula sa lupa bilang ika-anim na kaharian sa propesiya ng Bibliya, ito’y muling magsasalita; ngunit sa panahong iyon ay magsasalita ito gaya ng dragon, sa pamamagitan ng pagpapatupad ng batas ng Linggo.

At nakita ko ang isa pang halimaw na umaahon mula sa lupa; at mayroon siyang dalawang sungay na tulad ng sa isang kordero, at nagsalita siya na gaya ng isang dragon. Pahayag 13:11.

Ang halimaw na nagmumula sa lupa ay nagsimula bilang ikaanim na kaharian noong 1798, nang ang kapapahan ay inalisan ng kapangyarihan.

At nang ang Kapapahan, na hinubdan ng kapangyarihan, ay napilitang tumigil sa pag-uusig, namalas ni Juan ang isang bagong kapangyarihang umaahon upang magpaalingawngaw ng tinig ng dragon, at ipagpatuloy ang gayunding malupit at lapastangang gawain. Ang kapangyarihang ito, ang huli na makikipagdigma laban sa iglesia at sa kautusan ng Diyos, ay isinagisag ng isang hayop na may mga sungay na tulad ng sa kordero. Signs of the Times, Nobyembre 1, 1899.

Noong 1798, nang tumanggap ng sugat na nakamamatay ang kapapahan, nagsalita ang Estados Unidos, at gaya ng laging nangyayari sa Alfa at Omega, ang pagsasalita sa pasimula ay sumasagisag nang pauna sa pagsasalita sa katapusan. Ang Alien and Sedition Acts ay isinambit bilang batas noong 1798, na sumasagisag nang pauna sa mga batas na ipatutupad sa katapusan na tumutugon sa iligal na imigrasyon at sa midya.

Ang panahong ating isinaalang-alang mula 1776 hanggang 1798 ay nagtataglay ng lagda ng Alpha at Omega, sapagkat tinutukoy nito ang "pagsasalita" ng Declaration of Independence sa pasimula, na sumasagisag sa Alien and Sedition Acts ng 1798. Sa gitna ng panahong iyon, masusumpungan ang Saligang-Batas ng Estados Unidos. Ang panahong iyon ay nagbibigay ng isang propetikong paglalalarawan ng paghahari ng halimaw na mula sa lupa, sapagkat nagsisimula itong magsalita na gaya ng kordero, ngunit nagwawakas ang panahong iyon sa batas na kumakatawan sa isang dragon. Subalit, gaya ng madalas, ang pasimula at ang wakas ng isang bagay ay nagtutugma sa pamamagitan ng mga kabaligtaran. Ang unang palatandaan ng panahong iyon ay nasasalamin sa huling palatandaan, at ang gitnang palatandaan ay ang Saligang-Batas ng Estados Unidos, na pinagtibay ng LABINTATLONG estado. Ang salitang Hebreo na "katotohanan" ay binuo ng unang titik, na sinusundan ng ikalabintatlong titik, na sinusundan naman ng huling titik ng alpabetong Hebreo.

Ang panahong ating kasalukuyang pinag-aaralan ay nagtataglay ng lagda ng Una at ng Huli, na Siyang Katotohanan. Ang panahong ito ay kumakatawan sa isang yugto na tumutungo sa pasimula ng paghahari ng hayop na mula sa lupa bilang ikaanim na kaharian ng propesiya ng Biblia, at sa gayon ay kumakatawan din ito sa isang yugto na tumutungo sa wakas ng paghahari ng hayop na mula sa lupa bilang ikaanim na kaharian ng propesiya ng Biblia. Ang panahong iyon ay nagsimula sa panahon ng wakas noong 1989. Ang 1776 hanggang 1798 ay ilalapat sa 1989 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo, kung kailan ang hayop na mula sa lupa ay magsasalita gaya ng dragon, gaya ng kinakatawan ng Alien and Sedition Acts.

Mabuting isama sa ating pag-aaral ang isa pang propetikong katotohanan. Ang katotohanang iyon ay isang sangkap ng “panahon ng wakas”—bilang isang sagisag—na madalas na hindi napapansin. Malamang na batid ng Adbentismong Laodiceano na ang 1798 ang “panahon ng wakas,” ngunit karaniwang hanggang doon lamang nagwawakas ang kanilang pag-unawa, sapagkat hindi nila nalalaman na ang bawat linya ng reporma ay kahilera ng iba pang mga linya ng reporma. Nagsisimula sa “panahon ng wakas” ang bawat linya ng reporma.

Si Moises ay naging tipo ni Cristo, at tuwirang ipinahayag ni Moises ang katotohanang iyon, at pinagtibay ito ni Pedro sa Aklat ng mga Gawa.

Ang Panginoon mong Diyos ay magbabangon sa iyo ng isang Propeta mula sa gitna mo, mula sa iyong mga kapatid, na gaya ko; sa kaniya kayo makikinig. Deuteronomio 18:15.

Si Jesus ay magiging "kawangis ni" Moises.

At ngayon, mga kapatid, batid ko na sa kamangmangan ay inyong ginawa iyon, gaya rin ng ginawa ng inyong mga pinuno. Ngunit ang mga bagay na ipinahayag na noon ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng kanyang mga propeta—na ang Cristo ay dapat magdusa—ay gayon niyang tinupad. Kaya nga, magsisi kayo at magbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, kapag dumating ang mga kapanahunan ng kaginhawahan mula sa harapan ng Panginoon; at kanyang isusugo si Jesucristo, na una nang ipinangaral sa inyo; na kinakailangang tanggapin ng langit hanggang sa mga kapanahunan ng pagpapanumbalik ng lahat ng mga bagay, na sinalita ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng kanyang mga banal na propeta mula pa nang pasimula ng sanlibutan. Sapagkat tunay na sinabi ni Moises sa mga ama, Magbabangon ang Panginoon ninyong Diyos para sa inyo ng isang propeta mula sa inyong mga kapatid, na gaya ko; sa kanya kayo makikinig sa lahat ng bagay, anuman ang kanyang sabihin sa inyo. At mangyayari na ang bawat kaluluwa na hindi makikinig sa propetang iyon ay lilipulin mula sa gitna ng bayan. Oo, at ang lahat ng mga propeta mula kay Samuel at yaong mga sumunod pagkatapos niya, lahat ng nagsalita, ay gayundin nagpahayag nang una tungkol sa mga araw na ito. Gawa 3:17-24.

Ang panahon ng wakas sa kasaysayan ni Moises ay ang kaniyang kapanganakan, at ito’y nagsilbing tipo ng kapanganakan ni Cristo. Sa kapanganakan kapwa ni Cristo at ni Moises ay nagkaroon ng paglago ng kaalaman na susubok sa salinlahing yaon. Ang kaalaman tungkol sa kapanganakan nilang dalawa ang nagbunsod sa kapangyarihan ng dragon sa Ehipto at sa Roma na tangkaing patayin ang mga ipinangako ng propesiya. Ang mga pastol sa mga burol at ang mga

pantas mula sa silangan ay kumakatawan sa mga nakaunawa sa paglago ng kaalaman sa panahon ng wakas.

Ang madalas na hindi napapansin ay na may dalawang palatandaan sa panahon ng wakas. Hindi lamang si Moises ang isinilang; tatlong taon bago siya, isinilang ang kaniyang kapatid na si Aaron. Anim na buwan bago isilang si Cristo, isinilang ang pinsan niyang si Juan. Ang 1798 ang pinakakaraniwang pagtukoy sa "panahon ng wakas," at noong 1798 ang halimaw (ang aparatong pampolitika) na sinakyan ng patutot sa kabuuan ng Panahong Madilim ay pinatay, at pagkaraan ng isang taon, ang "babae" na sumakay sa halimaw na iyon ay namatay din.

Noong 1989 ay may dalawang pangulo. Naghari si Reagan hanggang sa inagurasyon noong 1989, at pagkatapos ay nagsimulang maghari ang unang Bush. Ang wakas ng isang libo dalawang daan at animnapung taon ay sinagisagan ng pitumpung taon ng pagkabiha sa Babilonya, at nang sa gabing yaon ng piging ay pinatay ni Heneral Ciri, na pamangkin ni Dario, si Belsasar, si Dario ang tunay na hari. Si Dario at si Ciri ay kumakatawan sa dalawang palatandaan sa daan ng panahong yaon ng kawakasan.

Ang propetikong ugnayan sa pagitan ni Moises at Aaron; ni Juan at Hesus; ni Dario at Ciri; ng papasiya at ng papa; at ni Reagan at Bush ay pawang pinagmumulan ng liwanag na propetiko kapag sinuri sa pamamagitan ng wastong metodolohiya. Ang nais naming ituro rito ay na si Juan, pinsan ni Hesus, ang tinig sa ilang, na ang tipo nito ay si Aaron, kapatid ni Moises, na naglakbay patungo sa ilang upang makipagtagpo kay Moises, upang maging kaniyang tinig.

Sa tatlung-taóng panahon bago ang pagpapahid kay Cristo, at sa tatlung taon bago ang pagdating ng antikristo, may isang tanda sa daan na nagpapakilala ng isang "tinig." Para kay Cristo, iyon ang tinig ni Juan na sumisigaw sa ilang. Noong 533, nagpalabas si Justinian ng isang kautusan na tumutukoy sa antikristo bilang tagapagwasto ng mga erehe at pinuno ng simbahan. Ang kautusan ni Justinian ang "tinig" na naghanda ng daan para sa "kautusan" ng Batas sa Linggo sa Konsilyo ng Orleans noong 538.

Ang hukbo ni Heneral Ciri ang naging tinig na nagsasaad na napipinto na ang pananakop ni Darius sa Babilonia.

Ang pagdating ng hukbo ni Ciri sa harap ng mga pader ng Babilonia ay naging tanda sa mga Hudyo na nalalapit na ang kanilang paglaya mula sa pagkabiha. Higit sa isang siglo bago ipanganak si Ciri, tinukoy na siya sa pangalan ng Inspirasyon, at pinasulat ang isang tala tungkol sa mismong gawaing gagawin niya sa pagsakop sa lungsod ng Babilonia nang di-inaasahan, at sa paghahanda ng daan para sa pagpapalaya ng mga anak ng pagkabiha. Sa pamamagitan ni Isaias ay naipahayag ang salita:

"Ganito ang sabi ng Panginoon sa Kanyang pinahiran, kay Ciri, na ang kanyang kanang kamay ay aking hinawakan, upang pasukin ang mga bansa sa harap niya; ... upang buksan sa harap niya ang mga pintuang may dalawang dahon; at ang mga pintuan ay hindi isasara; Ako'y mangunguna sa iyo, at patutuwirin ko ang mga liku-likong dako: wawasakin ko ang mga pintuang tanso, at puputulin ko sa dalawa ang mga halang na bakal: at ibibigay ko sa iyo ang mga kayamanan ng kadiliman, at ang mga nakatagong yaman ng mga lihim na pook, upang

iyong maalaman na ako, ang Panginoon, na tumatawag sa iyo sa iyong pangalan, ang Diyos ng Israel.' Isaias 45:1-3." Mga Propeta at mga Hari, 551.

Kapag kinilala na sa pamamagitan ng dalawang saksi o dalawang palatandaan itinatag ang isang propetikong "panahon ng wakas," makikilala rin na ang isa sa dalawang palatandaan ay kumakatawan sa isang pagkakakilanlan, pag-aanunsiyo, o babala ng nalalapit na kasaysayan. Sina Aaron, John, Cyrus, at Justinian ay kumakatawan sa isang palatandaang nauuna sa panahon ng wakas. Ang panahon ng wakas noong 1798 ay ang katapusan ng panahong kinakatawan mula 1776 hanggang sa 1798. Ang palatandaan sa kalagitnaan ng kasaysayang iyon ay ang tinig na sumisigaw sa ilang para sa nalalapit na kasaysayan. Nagsimula ang kasaysayang iyon sa isang lathalain na tumatangi sa diktatorial na paghahari alinman sa isang hari o sa papa, at nagtapos ito sa isang lathalain na kumakatawan sa katangian ng isang diktador. Ang lathalain sa kalagitnaan ay kumakatawan sa "babala" ng nalalapit na kasaysayan, at ang babala ay na ang Saligang-Batas ng Estados Unidos ay mapapawalang-bisa sa katapusan ng kasaysayan.

Ang linyang iyon ng kasaysayan ay nagsimulang maulit noong 1989, at nagtatapos ito sa batas sa Linggo kapag itinakwil ang babala mula sa ilang na dalawang daang taon nauna, noong 1789. Ang 1989 ang panahon ng wakas sa katapusan ng talatang apatnapu, at tumutugma ito sa panahon ng wakas noong 1798. Ang 1989 ay tumutugma sa 1776, at ang batas sa Linggo ay kumakatawan sa 1798. Sa gitna ng kasaysayan, kung saan ang kaganapan ng bawat pangitain ay naisasakatuparan, ang kasaysayang nagsimula noong Setyembre 11, 2001, at nagpapatuloy hanggang sa babala ng 1789, ay natutupad, at pinawawalang-bisa ang Saligang-Batas. Dapat mayroong isang palatandaan sa gitna, sapagkat ang Diyos ay hindi nagbabago kailanman. Ang palatandaang iyon ay kumakatawan sa isang babala para sa propetikong kasaysayan na magsisimula sa nalalapit na batas sa Linggo.

Minamarkahan ng 1989 ang panahon ng wakas sa talata apatnapu, na siyang humahantong sa batas ng Linggo sa talata apatnapu't isa. Ang mensaheng babala na dumating pagkatapos ng panahon ng wakas, ngunit bago ang batas ng Linggo, ay ang Setyembre 11, 2001. Nagbababala iyon na, sa pagtatapos ng panahong iyon ng kasaysayan, ang ikatlong kapighatian na dumating noong Setyembre 11, 2001, at kaagad na pinigilan, ay muling mananalasa bilang isang hindi inaasahang sorpresa, at libo-libong mga lunsod ay mawawasak. Kapag dumating ang pagkawasak na iyon, sisimulan ni Satanas ang kaniyang kagila-gilalas na gawain, at ang gawaing iyon ay nagsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo.

O nawa'y magkaroon ang bayan ng Diyos ng kabatiran sa nalalapit na pagkawasak ng libu-libong lungsod, na ngayo'y halos lubos nang nalugmok sa pagsamba sa mga diyus-diyosan! Ngunit marami sa mga dapat sanang naghahayag ng katotohanan ay nag-aakusa at hinahatulan ang kanilang mga kapatid. Kapag ang kapangyarihang nagpapabago ng Diyos ay dumating sa mga isipan, magkakaroon ng tiyak na pagbabago. Wala na silang hilig na manuligsa at gumiba. Hindi na sila titindig sa isang kalagayang humahadlang sa liwanag na magingning sa sanlibutan. Matitigil ang kanilang panunuligsa, ang kanilang pag-aakusa. Ang mga kapangyarihan ng kaaway ay nagtitipon upang makidigma. Matitinding tunggalian ang nasa ating harapan. Magkaisa, mga kapatid kong lalaki't babae, magkaisa. Makipagbuklod kay

Cristo. 'Huwag ninyong sabihin, Isang pakikipag-alyansa, . . . ni huwag ninyong katakutan ang kanilang kinatatakutan, ni mangilabot kayo. Pakabanalin ninyo ang Panginoon ng mga hukbo; at siya ang inyong katakutan, at siya ang inyong kinasisindakan. At siya'y magiging isang santuwaryo; ngunit magiging isang batong katitisan at isang malaking batong ikababagsak sa dalawang sambahayan ng Israel, isang patibong at isang silo sa mga nananahan sa Jerusalem. At marami sa kanila ang matitiod, at mabubuwal, at madudurog, at mabibitag, at madadakip.'

Ang sanlibutan ay isang teatro. Ang mga aktor, ang mga naninirahan dito, ay naghahanda upang gumanap ng kanilang bahagi sa huling dakilang dula. Ang Diyos ay nawawala sa paningin. Sa malawak na karamihan ng sangkatauhan ay walang pagkakaisa, maliban kung ang mga tao ay nagbubuklod upang isakatuparan ang kanilang mga makasariling layunin. Nakamasid ang Diyos. Ang Kaniyang mga layunin hinggil sa Kaniyang mga mapanghimagsik na nasasakupan ay matutupad. Ang sanlibutan ay hindi ipinagkaloob sa mga kamay ng mga tao, bagaman pinahihintulutan ng Diyos na ang mga elemento ng kalituhan at kaguluhan ay maghari sa loob ng isang panahon. May isang kapangyarihang mula sa kailaliman na kumikilos upang isakatuparan ang mga huling dakilang tagpo sa dula,—si Satanas na dumarating bilang si Cristo, at gumagawa sa lahat ng pandaraya ng kalikuan sa mga nagbubuklod-buklod sa mga lihim na kapisanan. Ang mga nagpapadala sa pagnanasa sa pagbubuklod-buklod ay isinasakatuparan ang mga panukala ng kaaway. Ang sanhi ay susundan ng epekto.

"Ang pagsalangsang ay halos umabot na sa hangganan nito. Kalituhan ang pumupuno sa sanlibutan, at isang matinding sindak ay malapit nang dumating sa mga tao. Napakalapit na ang wakas. Tayong nakaalam ng katotohanan ay dapat na naghahanda para sa kung ano ang malapit nang bumugso sa sanlibutan bilang isang lubhang nakagugulat na sorpresa." Review and Herald, Setyembre 10, 1903.

Ang babalang isinagisag ng pagpapakilala ng Konstitusyon noong 1789 ay ang babala ng ikatlong anghel, na bumabalik sa ikalawang Kadesh, kung kailan nagsisimula ang pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang babalang iyon ay ang babala ng unang tinig ng kabanata labing-walo ng Apocalipsis, at hindi lamang bumagsak ang mga malalaking gusali ng Lungsod ng New York noong panahong iyon, kundi nabago rin ang mismong diwa ng Konstitusyon. Ang Konstitusyon ay isinulat at ibinatay sa batas ng Inglatera, na ang batayang pilosopiya ay payak na maipapakahulugan bilang: 'ang isang tao ay walang sala hanggang mapatunayang may sala.' Ang Konstitusyon ay isinulat para sa layuning tanggihan ang tinatawag na batas Romano, na ang batayang pilosopiya ay payak na maipapakahulugan bilang: 'ang isang tao ay may sala hanggang mapatunayang walang sala.'

Ang babala mula sa ilang noong 1789, na kinakatawan ng Konstitusyon, ay kumakatawan sa babala ng 11 Setyembre 2001, at hindi lamang ang nagliliyab na mga gusali ang tumatak sa kasaysayang iyon bilang isang literal na katuparan, kundi pati ang pagpapasa (pagsasalita) ng Patriot Act ay kumatawan din sa babalang iyon.

Ang Patriot Act (Pagkakaisa at Pagpapalakas sa Amerika sa pamamagitan ng Pagkakaloob ng Angkop na mga Kasangkapang Kailangan upang Masabat at Hadlangan ang Terorismo, Batas ng

2001) ay inihain sa Kongreso ng Estados Unidos di-kalaunan matapos ang mga pag-atakeng terorista noong Setyembre 11, 2001. Iniharap ang panukalang-batas sa Kapulungan ng mga Kinatawan noong Oktubre 23, 2001, at sa Senado noong Oktubre 24, 2001. Nilagdaan ito bilang batas ni Pangulong George W. Bush noong Oktubre 26, 2001. Nilalayon ng Patriot Act na pahusayin ang kakayahan ng pamahalaan na magsiyasat at pumigil sa mga gawaing terorismo at palawakin ang pagmamanman at mga kapangyarihan ng pagpapatupad ng batas, at tinanggihan nito ang batayang at pundamental na prinsipyo ng batas Ingles na nagsasaad na ang isang tao ay inosente hangga't hindi napapatunayang nagkasala. Patuloy pa rin itong ginagamit hanggang ngayon ng hanay ng elite sa loob ng pamahalaan upang malusutan ang nararapat na proseso ng batas, ang karapatan sa pribasiya, at ang makatarungang paglilitis.

Ipagpapatuloy namin ang pag-aaral na ito sa aming susunod na artikulo.

Ano ang ating kalagayan sa panahong ito na nakatatakot at solemne? Sa aba! Kay tindi ng kapalaluan na nangingibabaw sa iglesia, kay tindi ng pagkukunwari, ng pandaraya, ng pag-ibig sa magarang pananamit, ng kawalang-kabuluhan at mga aliwan, ng paghahangad sa pangingibabaw! Ang lahat ng mga kasalanang ito ay nagpalabo sa isip, anupa't ang mga bagay na walang hanggan ay hindi natatalos. Hindi ba natin sasaliksikin ang Banal na Kasulatan, upang malaman natin kung nasaan na tayo sa kasaysayan ng sanlibutang ito? Hindi ba tayo magiging maalam hinggil sa gawaing ginaganap para sa atin sa panahong ito, at sa kalagayang nararapat nating panindigan, bilang mga makasalanan, habang nagpapatuloy ang gawaing pagbabayad-sala? Kung may anumang pagpapahalaga tayo sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa, kailangan nating gumawa ng isang mapagpasiyang pagbabago. Dapat nating hanapin ang Panginoon na may tunay na pagsisisi; dapat nating ipahayag ang ating mga kasalanan, na may malalim na pagsisisi ng kaluluwa, upang ang mga iyon ay mapawi.

Hindi na tayo dapat manatili sa lupang engkantado. Mabilis na tayong lumalapit sa pagtatapos ng ating panahon ng pagsubok. Tanungin nawa ng bawat kaluluwa, Ano ang aking katayuan sa harap ng Diyos? Hindi natin alam kung gaano kaaga mabanggit sa mga labi ni Cristo ang ating mga pangalan, at ang ating mga kaso ay mapasiyahan nang pinal. Ano, o ano ang magiging mga pasiyang ito! Mabibilang ba tayo sa mga matuwid, o mabibilang ba tayo sa mga masasama?

Bangon nawa ang Simbahan, at magsisi sa kaniyang mga pagtalikod sa harap ng Diyos. Magising nawa ang mga bantay, at iparinig sa pakakak ang tiyak na tunog. Isang tiyak na babala ang dapat nating ipahayag. Iniuutos ng Diyos sa kaniyang mga lingkod, "Sumigaw ka nang malakas, huwag kang magpigil; itaas mo ang iyong tinig na parang pakakak, at ipakita mo sa aking bayan ang kanilang pagsalangsang, at sa sambahayan ni Jacob ang kanilang mga kasalanan." Dapat makamit ang pansin ng mga tao; kung hindi ito magagawa, walang kabuluhan ang lahat ng pagsisikap; kahit bumaba pa ang isang anghel mula sa langit at mangusap sa kanila, ang kaniyang mga salita ay hindi magkakaroon ng higit na pakinabang kaysa kung siya'y nagsasalita sa malamig na tainga ng kamatayan. Ang Simbahan ay dapat magbangon at kumilos. Hindi kailanman darating ang Espiritu ng Diyos hangga't hindi niya inihahanda ang daan. Dapat magkaroon ng taimtim na pagsisiyasat ng puso. Dapat magkaroon ng nagkakaisang, matiyagang pananalangin, at sa pamamagitan ng pananampalataya ang

pag-angkin sa mga pangako ng Diyos. Hindi ang pagbibihis ng kayong-sako sa katawan, gaya ng sa sinaunang panahon, kundi ang malalim na pagpapakumbaba ng kaluluwa. Wala tayong kahit katiting na dahilan para sa sariling pagpupuri at pagpapakataas sa sarili. Dapat tayong magpakumbaba sa ilalim ng makapangyarihang kamay ng Diyos. Siya'y magpapakita upang aliwin at pagpalain ang mga tunay na naghahanap.

Ang gawain ay nasa harap natin; makikibahagi ba tayo rito? Dapat tayong gumawa nang mabilis; dapat tayong sumulong nang matatag. Dapat tayong maghanda para sa dakilang araw ng Panginoon. Wala tayong panahong masasayang, wala ring panahong ilalaan sa makasariling layunin. Dapat balaan ang sanlibutan. Ano ang ginagawa natin, bilang mga indibidwal, upang dalhin ang liwanag sa harap ng iba? Ipinagkatiwala ng Diyos sa bawat tao ang kaniyang gawain; bawat isa ay may bahaging gagampanan, at hindi natin maaaring ipagwalang-bahala ang gawaing ito malibang ilagay natin sa panganib ang ating mga kaluluwa.

O aking mga kapatid, pighatiin ba ninyo ang Espiritu Santo at papalayuon Siya? Itataboy ba ninyo ang Pinagpalang Tagapagligtas, sapagkat hindi kayo nakahanda sa Kaniyang presensya? Pababayaan ba ninyong mapahamak ang mga kaluluwa na walang kaalaman sa katotohanan, sapagkat masyado ninyong iniibig ang inyong kaginhawahan para pasanin ninyo ang pasaning dinala ni Jesus alang-alang sa inyo? Magising tayo mula sa pagkakatulog. "Maging mahinahon kayo, maging mapagbantay; sapagkat ang inyong kaaway, ang Diyablo, na gaya ng umuungal na leon, ay gumagala, na humahanap kung sino ang maaari niyang lamunin." Review and Herald, Marso 22, 1887.